

Societății Polone de Lingvistică, congres care a avut loc la Varșovia, la 28 mai 1950, găsim planul de elaborare a atlasului în discuție¹. (În acest referat apare pentru prima oară denumirea „micul“ atlas al dialectelor polone). Recunoscând că elaborarea unui atlas al graiurilor polone constituie o sarcină urgentă a dialectologiei din Polonia, Z. Stieber arată în același timp că pierderile de oameni pe care le-a suferit dialectologia, ca urmare a războiului, fac pentru moment imposibilă realizarea programului lui Małecki și al lui Nitsch. Față de această situație, el propune explorarea a 100 de puncte cu ajutorul unui chestionar cuprinzând 600 de întrebări. Această lucrare urma să fie încredințată centrelor universitare. Fiecare din ele avea să desemneze pentru pregătirea *Atlasului* un număr de cercetători. În total, acest program prevedea antrenarea la elaborarea Atlasului a câteva sute de cercetători.

Planul întocmit de Z. Stieber a fost realizat, Termenele prevăzute au fost însă considerabil depășite. Acest lucru s-a datorat în parte, în faza de publicare a *Atlasului*, necesităților de adaptare la posibilitățile editoriale. Numărul punctelor anchetate pe fiecare hartă (puncte principale) a crescut de la 100 (planificate) la 116. Materialul a fost adunat de 45 de persoane. Aportul personal al cercetătorilor a fost diferit: de la participarea la prelucrarea unui singur punct, la cercetarea independentă a zece puncte principale. Dintre punctele principale face parte și punctul nr. 92A, ilustrând un grai slav care nu se mai vorbește astăzi și care a fost reconstruit pe baza lucrărilor elaborate înaintea primului război mondial de către F. Lorentz și M. Rudnicki. În consecință și acești învățați sînt considerați ca făcînd parte din grupul celor care au întocmit MAGP. De asemenea, pe *Lista cercetătorilor*, inserată în volumul I al MAGP, apar 20 de alte nume, aparținînd persoanelor care au furnizat materiale dialectale adunate pe baza chestionarului MAGP în puncte suplimentare trecute pe hărți (atunci cînd aceste puncte aduceau date noi sau precizau ariile diferitelor fenomene lingvistice). M. Małecki figurează și el pe lista cercetătorilor, pentru că punctele AJPP, ca și punctele cercetate de Z. Stieber în voievodatul Łódź, au fost folosite la elaborarea hărților în egală măsură cu punctele personale suplimentare.

Chestionarul MAGP a fost alcătuit de Z. Stieber. Autorul îl caracterizează prin următoarele cuvinte: «Вопросник... был после длительного обсуждения составлен на основе всех предшествующих сведений о польских диалектах. Вопросы построены таким образом, чтобы на основе ответов можно было составить общее представление о фонетике, морфологии, а также лексике говоров всей Польши. При составлении вопросника в большей степени учитывался исторический аспект. Поэтому ответы на некоторые вопросы могут помочь решению проблемы возникновения общенародного и литературного языка»².

Materialul pentru MAGP a fost adunat pînă la sfîrșitul anului 1954, fiind apoi depus la Sectorul Atlasului și Dicționarului Dialectelor Polone al Institutului de Lingvistică al Academiei Polone de Științe, condus

¹ Cf. *Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego (Bulletin de la Société Polonaise de Linguistique)*, XI, 1952, p. 156—158.

² Z. Stieber, *Польское языкознание в 1945—1955 гг.*, «Вопросы языкознания», V, 1956, nr. 4, p. 142—151, citatul de la p. 146—147.